

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3670

гр. София, 24.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 81 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА

като разгледа докладваното от СВЕТЛАНА ХР. ПЕТКОВА Гражданско дело № 20231110100248 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл.140, ал.1 ГПК.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са относими и необходими.

Ищецът следва да бъде задължен да представи писмените доказателства – ЧМР товарителници в заверен превод на български език.

Следва да се допусне на ищеца и ответника „....“ разпит на един свидетел при режим на довеждане, за установяване на твърдените от страните обстоятелства.

По искането на ответника за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, съдът ще се произнесе в първото открито съдебно заседание, след становище на ищеца оспорва ли обстоятелството, за установяване на което е релевирано искането, съответно изясняване необходимостта от такава.

Така мотивиран и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба писмени доказателства.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл.185 ГПК ищецът да представи в срок до насроченото с настоящото определение открито съдебно заседание в заверен превод на български език приложените към исковата молба писмени доказателства.

ДОПУСКА разпит на свидетел по искането на ищеца, а именно – ..., който да бъде призован от адрес: ...

ДОПУСКА разпит на свидетел при режим на довеждане по искането на ответника за установяване на сочените в отговора обстоятелства.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **12.03.2024г. от 15:30 часа**, за когато да се призоват страните.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявени са от ищеца „....“ срещу ответниците „....“ и „....“ обективно и субективно

съединени осъдителни иски с правно основание чл. 372 ТЗ, вр. чл. 79 ЗЗД, вр. чл.1, т.1 от Конвенция за Договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ за заплащане при условията на солидарна отговорност на парична сума в размер на 6219,54 лева, представляваща възнаграждение по договор за автомобилен превоз на товари, за която сума са издадени фактура №/18.01.2018г. и дебитно известие №/15.10.2021г., както и иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на лихва за забава върху главницата в размер на 1203 лева за периода от изтичане на 14 дневен срок от издаване фактурата, съответно дебитното известие до 02.01.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на иска – 03.01.2023г. до окончателното плащане.

Ищецът „.....“ твърди, че по възлагане от втория ответник „.....“ извършил транспортна услуга за превоз на стоки по релацията от Ротердам, Нидерландия до гр. София, България в полза на получателя на товара – първия ответник „.....“ и при платимо от последния възнаграждение за превоза в размер на 2650 евро без ДДС. Поддържа, че натоварил стоката на 15.01.2018г. от три адреса в гр. Ротердам, Нидерландия, за което били съставени 5 броя международни товарителници за автомобилен транспорт с вписани в тях изпращач, превозвач и получател. Твърди, че стоката била доставена на адреса на получателя на 18.01.2018г., след което служители на Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП отстранили поставеното на граничния пункт техническо средство за контрол с контролен №, В допълнение посочва, че всички ЧМР товарителници били подписани без рекламации от страна на упълномощено от получателя лице. Ищецът издал фактура №/18.01.2018г. за сумата 1200 лева - част от дължимото се възнаграждение за извършената транспортна услуга, както и дебитно известие №/15.10.2021г. към фактурата, за остатъка от договореното възнаграждение – 5019,54 лева, които поради липса на контакт с получателя били предадени на представител на спедитора – Валентин Славков. Поддържа, че до настоящия момент плащане от страна на получателя на стоката - „.....“ не е последвало. Възнаграждението не е заплатено включително от втория ответник - „.....“, действащ като спедитор в отношенията си с получателя на товара. С оглед на изложеното претендира сумата 6219,54 лева, представляваща възнаграждение за извършения превоз от ответниците при условията на солидарна отговорност, алтернативно срещу всеки от тях в посочената поредност, основано на сключените договор за превоз, съответно спедиционен договор, лихва за забава върху главницата от момента на изпадане в забава до датата на исковата молба, както и законна лихва. Претендира сторените разноски.

Ответникът „.....“ в срока по чл. 131 ГПК депозира писмен отговор, с който оспорва предявените от ищеца иски. Не оспорва получаване на стоката. Твърди, че е сключил с втория ответник „.....“ неформален спедиционен договор за доставка на продукти с уговорени дата на товарене – 12.01.2018г. и дата на доставка – 15.01.2018г., съответно намира, че не е пасивно легитимиран да отговаря по предявените иски, доколкото липсва договор за превоз между него и ищцовото дружество. Излага съображения, че е налице отклонение от поръчката на доверителя – стоката не е доставена в уговорения срок, поради което е упражнил правото си да откаже сделката, извършената за негова сметка. Поддържа, че ищецът също се е отклонил от фиксираното време за доставка, съгласно договора за превоз. Релевира възражение за изтекла погасителна давност по смисъла на чл.32, ал.1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз. Заявява, че процесното дебитно известие е издадено повече от три години след издаване на фактурата, с оглед не което не съставлява документ годен да удостовери

подлежащо на изпълнение задължение. Прави възражение за прихващане с насрещно вземане за сума в размер на 9 990 лева, представляваща претърпяна от ответника вреда, в резултат на забавата в доставката на част от процесната стока – 3120 кашона с авокадо със срок на доставка: 18.01.2018г., 06:00 часа, заплатена на 02.07.2018г. по силата на договор за продажба и доставка на стоки от 10.01.2018г. в полза на купувача „..... Претендира _____ разноски.

Ответникът „..... не е подал отговор в законоустановения срок по чл. 131 ГПК.

Предявени са искове с правно основание чл. 1, т. 1 от Конвенция за Договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/, чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Релевантните факти към иска по чл. 1, т. 1 от Конвенция за Договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ са: 1. сключен между страните валиден договор за международен автомобилен превоз на стоки, 2. точно изпълнение от ищеца на възложения превоз, 3. доставяне на получателя на превозената стока, получаването и от последния без забележки. **Доказателствената тежест** за установяване на горните групи факти е **за ищеца**.

В тежест на ответника, при установяване на горното, е да установи в процеса положителния факт на погасяване на дълга.

Релевантните факти към иска с правно основание чл. 86, ал.1 ЗЗД са: 1.парично задължение на ответника, 2.настъпила забава на последния за изпълнение на паричното задължение – в случая изтичането на договорения срок. **Доказателствената тежест** е **за ищеца**.

По възражението за прихващане **в тежест на ответника** е да докаже наличие на неустоечни клаузи в описания договор за продажба и доставка, предвиждащи обезщетение на вредите от забавата, размер на неустойката, че в неговия патримониум е възникнало задължение за заплащане на обезщетение на третото лице, неговия размер, че вредите са пряка и непосредствена поледица от забавеното изпълнение и са били предвидими към момента на пораждаване на задължението или недобросъвестност на длъжника, погасяване на вземането за неустойка.

В тежест на ищеца и при доказване на горните факти е да докаже точно изпълнение, вкл. във времево отношение или че неизпълненията се дължат на обстоятелства, които не могат да му се вменят във вина.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (**включително медиация**), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____